

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/16/2019
Identifikačné číslo spisu: 7019200248
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7019200248.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): W. V., nar. XX.XX.XXXX, srbskej štátnej príslušnosti, v súčasnosti pobytom: G. P. M. L. E., Slovenská republika, číslo cestovného dokladu č. XXXXXXXXXX s platnosťou do 29.06.2026, zastúpený Ligou za ľudské práva, občianske združenie, so sídlom Baštová 5 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ČAS: MU-PO-241-13/2018-Ž zo dňa 26.februára 2019, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz/14/2019-32 zo dňa 4. júla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz/14/2019-32 zo dňa 4. júla 2019 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. ČAS: MU-PO-241-13/2018-Ž zo dňa 26. februára 2019 v časti o neudelení azylu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě l š i e k o n a n i e.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania p r i z n á v a v c e l o m r o z s a h u.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. ČAS: MU-PO-241-13/2018-Ž zo dňa 26.02.2019 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o azyle“) neudelil azyl žalobcovi a zároveň podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle mu neposkytol doplnkovú ochranu.

2. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný uviedol, že žalobca po príchode na územie SR dňa 17.11.2018 pred pracovníkmi Oddelenia azylu PZ Humenné požiadal o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR z dôvodu, že tu chce pracovať. Nechce sa vrátiť do svojej krajiny, lebo tam nedostáva zaplatené za svoju prácu. V prípade žalobcu žalovaný nezistil žiadne prvky,

ktoré by bolo možné subsumovať pod pojem prenasledovanie v zmysle zákona o azyle. „V jeho prípade nebolo preukázané, že by počas jeho pobytu v Srbsku bolo voči nemu použité akékoľvek násilie, trest alebo trestné stíhanie, ktoré by znamenalo vážne porušenie jeho základných ľudských práv. Toto potvrdil aj vlastnou výpoveďou, podľa ktorej v Srbsku nebol nikdy trestné stíhaný a taktiež tam nemal žiadne problémy so štátnymi orgánmi. Napriek tomu z krajiny pôvodu odišiel a na území SR požiadal o medzinárodnú ochranu.“ Žalovaný dospel taktiež k záveru, že žalobca by v prípade nedobrovoľného návratu do krajiny pôvodu nečelil žiadnej forme vážneho bezprávia v zmysle § 2 písm. f) zákona o azyle a preto ani nie je dôvod na poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR. Za účelom posúdenia žiadosti žalobcu boli v konaní využité informácie z Odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce č. p.: MU-ODZS-2018/000641-002 zo 07.12.2018 a iných verejne dostupných zdrojov.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Košiciach správnu žalobu vo veci azylu podľa Štvrtej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). Krajský súd v Košiciach v konaní podľa ust. § 221 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) dospel k záveru o potrebe rozhodnúť podľa § 219 S.s.p. z nasledujúcich dôvodov:

- správny súd však nevedie dokazovanie k zisteniu nového skutkového stavu, ale k tomu, či bol správne zistený skutkový stav správnym orgánom. Správny súd by nemal pri dokazovaní naprávať procesnú pasivitu účastníkov správneho konania.

- právna zástupkyňa žalobcu v žalobe uviedla, že dňa 19.03.2019 komunikovala so žalobcom a jeho manželkou, kde im oznámila, že v ich veciach Migračný úrad vydal dve rozhodnutia, ktorými im neudelil azyl, ani neposkytol doplnkovú ochranu. Následne na druhý deň sa im náhle zhoršil zdravotný stav, na základe čoho navštívili ambulanciu psychiatricky MUDr. C. V., kde bol žalobcovi ihneď diagnostikovaný iný sekundárny parkinsonizmus, ako aj posttraumatická depresívna porucha (v priebehu jedného dňa bola diagnostikovaná psychiatrická choroba). Následne sa rozhodla podať správnu žalobu práve na tom skutkovom základe, že duševné ochorenie je skutočnosťou zakladajúcou zvýšenú zraniteľnosť žiadateľa o azyl a má byť dôvodom na udelenie azylu z humanitných dôvodov, pričom na podporu svojho tvrdenia uviedla rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžak/9/2018 zo dňa 28.08.2018. Súd vyhodnotil správanie a tvrdenie právnej zástupkyne žalobcu a aj samotného žalobcu a dospel k záveru, že je nedôveryhodné.

- žalovaný sa podrobne zaoberal všetkými skutočnosťami, ktoré uviedol žalobca, resp. jeho zástupca v rámci konania o jeho žiadosti o udelenie azylu. Žalobné dôvody, ktorými žalobca spochybňoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správny súd nepovažuje za dôvodné. Správny súd má za to, že žalovaný rozhodol o žiadosti žalovaného na základe náležite zisteného skutkového stavu.

- nie je dôvod na rušenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného len preto, aby správny orgán zopakoval dokazovanie v tom smere, či je diagnostikovaná choroba žalobcu dôvodom na udelenie azylu v zmysle § 9 zákona o azyle.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

4. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v:

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t. j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol:

- k nesprávne procesnému postupu:

- odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu neposkytuje žiadne argumentačné podklady na posúdenie, ako sa vysporiadal s ustanovením § 206 ods. 4 S.s.p., akými vlastnými úvahami sa súd riadil pri utváraní záveru o skutkovom a právnom stave veci a posudzovaní relevancie obsahu právnej argumentácie a žalobných námietok sťažovateľa uplatnených v správnej žalobe.

- k nesprávne právne posúdeniu veci:

- s poukazom na bod 24. napadnutého rozsudku namietal, že tento záver krajského súdu považuje za nesprávne právne posúdenie. Po vydaní preskúmaného rozhodnutia došlo k zmene okolností na strane sťažovateľa - diagnostikovanie sekundárneho parkinsonizmu a posttraumatickej depresívnej poruchy. Tieto preukázal krajskému súdu prostredníctvom lekárskeho správ, pričom mal za to, že v ich dôsledku by mal žalovaný opätovne vec prejednať a rozhodnúť. Ide totiž o okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na preukázanie dôvodov pre udelenie azylu z humanitných dôvodov podľa § 9 zákona o azyle.

- zo znenia ustanovenia § 206 ods. 4 S.s.p. jednoznačne vyplýva možnosť správneho súdu posudzovať skutkový stav veci až do rozhodnutia vo veci, pričom je povinný prihliadnuť na dôkazy preukazujúce zmenu okolností predloženú sťažovateľom.

- záver krajského súdu o tom, že správny súd nevedie dokazovanie k zisteniu nového skutkového stavu považujeme za nesprávny a nesúlady s ustanovením § 206 ods. 4 S.s.p.

6. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že preskúmané rozhodnutie v časti o neudelení azylu zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň v kasačnej sťažnosti sťažovateľ podal návrh na priznanie odkladného účinku.

B)

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že:

- dodatočné deklarovanie zdravotných prekážok zo strany sťažovateľa považuje za účelové.
- krajský súd nepochybil, keď žalobu zamietol.
- sťažovateľ v kasačnej sťažnosti netvrdil, že by vzhľadom na novoobjavené zdravotné problémy mala byť v krajine jeho pôvodu odmietnutá zdravotná starostlivosť.
- účelom azylu z humanitných dôvodov nie je riešiť akékoľvek zdravotné problémy cudzincov.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas, s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré

predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného v časti o neudelení azylu sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

10. Rozhodol v lehote vymedzenej v ustanovení § 458 ods. 2 S.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.10.2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o azyle“), Ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 8 zákona o azyle Ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 9 zákona o azyle, Ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa § 19a (posúdenie žiadosti o udelenie azylu) ods. 1 písm. a), b) a c) zákona o azyle, Ministerstvo posúdi každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo a zohľadní pritom

- a) všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú,
- b) vyhlásenia a dokumentáciu predloženú žiadateľom vrátane informácií o tom, či bol alebo môže byť subjektom prenasledovania alebo vážneho bezprávia,
- c) postavenie a osobné pomery žiadateľa vrátane jeho pôvodu, pohlavia a veku.

Podľa § 206 ods. 4 S.s.p., pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia.

Podľa § 206 ods. 5 S.s.p., správny súd môže zrušiť napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy aj vtedy, ak dospel k záveru, že od jeho vydania sa podstatne zmenili okolnosti veci.

Podľa § 462 ods. 2 S.s.p. ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ primárne namietal, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

12. Kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu zistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti v tejto súvislosti namietal nesprávne právne posúdenie krajského súdu s poukazom na § 206 ods. 4 S.s.p.

13. Kasačný súd dáva do pozornosti, že z administratívneho spisu vyplýva, že sťažovateľ ako dôvody

žiadosti o udelenie azylu uviedol zľú ekonomickú a politickú situáciu v Srbsku, kde ľudia nemajú prácu, resp. nedostávajú za prácu zaplatené, ako aj konflikt s drogovými dílermi v roku 2009. Z podanej správnej žaloby ako aj z kasačnej sťažnosti je zjavné, že po vydaní preskúmaného rozhodnutia došlo k zhoršeniu zdravotného stavu sťažovateľa, o čom svedčí návšteva psychiatrickej ambulancie a lekárska správa z 20.03.2019, z ktorej vyplýva, že sťažovateľovi bol diagnostikovaný iný sekundárny parkinsonizmus a depresívna posttraumatická porucha.

14. Kasačný súd považuje za nevyhnutné uviesť, že spoločné procesné ustanovenia obsiahnuté v § 206 ods. 2 až 5 S.s.p. sa týkajú konania o žalobe proti azylu, konania o žalobe vo veciach zaistenia a konania o žalobe vo veciach administratívneho vyhostenia. Skupina spoločných ustanovení reprezentovaná odsekmi 4 a 5 § 206 S.s.p. sa týka špecifik rozhodovania správneho súdu o podanej správnej žalobe. Pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia alebo v čase vydania jeho rozhodnutia. Toto ustanovenie nadväzuje na znenie § 250q ods. 2 O.s.p., pričom ide o transpozíciu čl. 46 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie tzv. procedurálnej smernice), podľa ktorej účinný opravný prostriedok má zahŕňať posúdenie skutkových aj právnych otázok v plnom rozsahu ex nunc. Správny súd má vďaka takejto právnej úprave možnosť znovu posúdiť skutkový stav veci až do vydania rozhodnutia vo veci, čo môže mať v určitých prípadoch (napr. pri podstatnej zmene skutkových okolností prípadu) priaznivejší dopad pre žalobcu vo forme zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Na tomto základe bolo preto potrebné doplniť dôvody zrušenia rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy vymedzené v § 191 ods. 1 S.s.p. o nový dôvod uvedený v § 206 ods. 5 S.s.p., podľa ktorého k zrušeniu napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia môže dôjsť aj vtedy, ak správny súd dospel k záveru, že od jeho vydania sa podstatne zmenili okolnosti veci. Pod podstatnou zmenou okolností veci je nutné rozumieť nastúpenie takého stavu, ktorý by bol spôsobilý privodiť iné rozhodnutie alebo opatrenie vo veci. Nestačí teda akákoľvek zmena, ale rozhodujúci je tu moment jej podstatnosti. Správny súd v uvedenom prípade musí v zrušujúcom rozsudku uviesť, čo považuje za podstatnú zmenu okolností a aký to má celkový vplyv na konanie. Podstatná zmena okolností sa môže týkať objektívnych i subjektívnych okolností. V prvom prípade pôjde najmä o zvrat v bezpečnostnej a politickej situácii krajiny, kde príslušný cudzinec pôvodne žil alebo odkiaľ prišiel, čo má vplyv napríklad pre posudzovanie splnenia podmienok pre poskytnutie doplnkovej ochrany. V druhom prípade pôjde o zistenie a preukázanie takých skutočností na strane cudzinca, ktoré sa budú týkať napr. jeho politického presvedčenia, náboženstva, bezpečnostnej hrozby, identity a pôvodu, čo môže mať vplyv napr. na preukázanie dôvodov prenasledovania podľa § 8 a 9 zákona o azyle. Najčastejšie pritom podstatnú zmenu okolností pred správnym súdom preukazuje žalobca prostredníctvom nových dôkazných prostriedkov. Znenie § 206 ods. 4 a 5 S.s.p. nesie pritom v sebe určité prvky plnej jurisdikcie, pretože v prípade postupu správneho súdu podľa týchto ustanovení nejde len o samotné preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ale primárne o vymedzenie limitov, v rámci ktorých bude orgán verejnej správy nanovo vo veci rozhodovať. Ak sa totiž následne podstatne zmenili okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, nemožno objektívne orgánu verejnej správy vyčítať, že ich nezohľadnil pri svojom rozhodovaní alebo opatrení.“ (Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C.H.Beck, 2018, s. 1074, 1076.)

15. Vo svetle uvedeného, nemožno súhlasiť s názorom krajského súdu, že správny súd nevedie dokazovanie k zisteniu nového skutkového stavu, ale k tomu, či bol správne zistený skutkový stav správnym orgánom a že nie je dôvod na rušenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného len preto, aby správny orgán zopakoval dokazovanie v tom smere, či je diagnostikovaná choroba žalobcu dôvodom na udelenie azylu v zmysle § 9 zákona o azyle. Nakoľko pre správny súd je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia jeho rozhodnutia a v predmetnej veci sa od vydania preskúmaného rozhodnutia podstatne zmenili okolnosti spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci, mal na túto skutočnosť krajský súd prihliadnuť a postupovať v zmysle § 206 ods. 5 S.s.p. Taktiež nie je možné považovať za správny záver, že súd by nemal pri dokazovaní naprávať procesnú pasivitu účastníkov správneho konania vzhľadom na to, že v preskúmanej veci išlo o skutočnosti, ktoré sťažovateľ neuviedol nie z dôvodu pasivity, ale zo subjektívnych dôvodov spočívajúcich v náhlej zmene zdravotného stavu.

16. Kasačný súd konštatuje, že podstatnú zmenu okolností rozhodných pre posúdenie veci po vydaní preskúmaného rozhodnutia nemožno objektívne vyčítať orgánu verejnej správy. Avšak zmena zdravotného stavu sťažovateľa v predmetnej veci odôvodňuje opätovné preskúmanie veci správnym orgánom so zameraním sa na možnosť udelenia azylu z humanitných dôvodov z mysle § 9 zákona o azyle.

17. Pokiaľ ide o udelenie azylu z humanitných dôvodov, kasačný súd uvádza, že na udelenie azylu z humanitných dôvodov nie je právny nárok. Samotné humanitné dôvody nie sú bližšie špecifikované v právnych predpisoch a je v medziach správnej úvahy správneho orgánu aké konkrétne dôvody bude za ne považovať v súlade s právnym poriadkom SR, ako aj európskym a medzinárodným právom. Indikátorom na udelenie azylu z humanitných dôvodov je okrem iného posúdenie, či žiadateľ o azyl napĺňa niektorú zo významných znakov osôb uvedených v § 39 zákona o azyle, podľa ktorého zraniteľnými osobami sa na účely tohto ustanovenia rozumejú najmä maloleté osoby, zdravotne postihnuté osoby, staršie osoby, tehotné ženy, osamelí rodičia s maloletými deťmi, obeť obchodovania s ľuďmi, osoby so závažným ochorením, osoby s duševnou poruchou a osoby, ktoré boli podrobené mučeniu, znásilneniu alebo iným závažným formám psychického násillia, fyzického násillia alebo sexuálneho násillia. (m .m. rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžak/18/2017 zo dňa 13. decembra 2017).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené je v ďalšom konaní nutné po doplnení dokazovania ohľadne zdravotného stavu sťažovateľa a doplnenia dokazovania ohľadne dostupnosti špeciálnej zdravotnej starostlivosti vyžadujúcej si jeho zdravotný stav v krajine jeho pôvodu, nutné posúdiť, či v prípade sťažovateľa, aj s poukazom na vykonávacie nariadenie ministra vnútra SR z 21.02.2014 k zákonu o azyle, kde v článku 13 za humanitné dôvody sa považujú aj prípady neúspešných žiadateľov o azyl z radov ťažko chorých osôb, ktorých návrat do krajiny pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické alebo psychické útrapy, prípadne až smrť), prichádza do úvahy možnosť udelenia azylu z humanitných dôvodov. Vo vzťahu k týmto skutočnostiam v ďalšom konaní žalovaný zistí všetky podstatné informácie, a zhodnotí každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

V.

19. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď správnu žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúmané rozhodnutie trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatnými sťažnostnými bodmi sa kasačný súd nezaoberal, nakoľko zistil závažný dôvod odôvodňujúci zrušenie preskúmaného rozhodnutia. V ďalšom konaní žalovaný po dôslednom preskúmaní veci opätovne rozhodne, pričom je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 S.s.p.).

Podľa § 447 ods. 1 S.s.p. kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

20. O návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku podľa § 447 ods. 1 S.s.p. kasačný súd osobitne nerozhodol. Vychádzal zo záveru, že o návrhu na priznanie odkladného účinku nie je potrebné rozhodovať tam, kde kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti bez zbytočného odkladu potom, čo mu bola predložená (v lehote, v ktorej by rozhodoval o samotnom odkladnom účinku).

Podľa § 467 ods. 2 S.s.p., ak kasačný súd zmení rozhodnutie krajského súdu, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti nárok na náhradu trov konania priznal v celom rozsahu.

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.